

בבית המשפט העליון

רע"פ 8038/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שרון שילון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 67450-01-22 מיום 30.10.2022 שניתן על ידי השופטים ש' בורנשטיין, ע' מיכלס ו-י' טויסטר-ישראלי; ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד יובל קינן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ש' בורנשטיין, ע' מיכלס ו-י' טויסטר-ישראלי) ב-עפ"ג 67450-01-22 מיום 30.10.2022, בגדרו התקבל ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (השופטת ד' דיבון-סגל) ב-ת"פ 36476-11-19 מיום 21.12.2021.

2. כתב האישום המתוקן מונה שני אישומים.

לפי האישום הראשון, בין התאריכים 2014-2015 המבקש שימש כמנהל פעיל בחברת "ליזאנטוס עיצובים" (להלן: החברה). בתקופה זו, המבקש הוציא באמצעות החברה וחברות נוספות 37 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם החברות, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור. כל זאת, במטרה להביא לכך שאחר יתחמק מתשלום מס. סך כל החשבוניות הפיקטיביות הוא 17,496,385 ש"ח, וסכום המס הגלום בהן הוא בסך של 2,667,028 ש"ח.

באישום השני מתואר כי בדיווח תקופתי שהגישו המבקש והחברה למנהל מע"מ, עבור חודשים נובמבר-דצמבר בשנת 2013, הם ניכו מס תשומות שלא כדין, מבלי שיש להם מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. הכל במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 267,900 ש"ח.

בגין מעשים אלו, למבקש יוחסו עבירות של פעולה במטרה להביא להתחמקות או השתמטות מתשלום מס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ) (ריבוי עבירות); ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק המע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב5) לחוק מע"מ; וכן יוחסו לו כי הכין, ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב6) לחוק מע"מ.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון. לעניין העונש סוכם כי המשיבה תעתור עד ל-28 חודשי מאסר בפועל ואילו המבקש יטען באופן חופשי.

4. בית משפט השלום קבע בגזר דינו כי המבקש פגע במידה גבוהה בערכים המוגנים בעבירות המס, בכללם, פגיעה בקופה הציבורית ובערך השוויון בנשיאת נטל תשלום המס. זאת נוכח נסיבות העבירות לפיהן המבקש ניצב "בראש ההיררכיה העבריינית" ובמעשיו, אשר התפרשו על פני תקופה ארוכה ובוצעו בתחכום ובשיטתיות, גרם לפגיעה כלכלית משמעותית בקופה הציבורית. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעניין רכיב המאסר בפועל נע בין 15 ועד 30 חודשים; ולעניין רכיב הקנס נע בין 30,000 ל-100,000 ש"ח.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותו, בין היתר, את הקושי שייגרם למשפחתו כתוצאה ממאסרו; התמשכות ההליכים בעניינו; ואת הודאתו בעבירות והחיסכון בזמן השיפוטי בעקבותיה, תוך שצוין כי המבקש לא הסיר את מחדליו ולא פיצה את הקופה הציבורית על עבירותיו. מנגד, בית המשפט זקף לחובתו את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות מרמה וזיוף בנסיבות מחמירות בגין ריצה עונש מאסר בין השנים 2015-2018. בהקשר זה, בית המשפט התחשב לזכות המבקש בהליך השיקומי שעבר בין כותלי הכלא באותה התקופה.

אשר על כן, בית משפט השלום גזר על המבקש 20 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות מס מסוג "פשע", למשך 3 שנים; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות מס מסוג "עוון", למשך 3 שנים; וקנס בסך 40,000 ש"ח.

5. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המבקש. נקבע כי אין מנוס מגזירת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, לנוכח חומרת עבירות המס בהן המבקש הורשע ובשל הנזק הכספי הניכר לקופה הציבורית. עוד הודגש כי בעבירות מס יש ליתן עדיפות לשיקולי גמול והרתעה על פני שיקולי שיקום, וכי מכל מקום, שיקומו של המבקש "לוקה במרכיב חשוב של הפנמה מהותית" מאחר שלא עשה דבר כדי לשלם את המס.

עם זאת, בית המשפט המחוזי התחשב לקולה, בין היתר, בשיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום נגד המבקש ובהליכי השיקום המשמעותיים שעבר. בפרט, הודגש כי המבקש הורשע בעבירות המס דנן לאחר שסיים לרצות את עונשו בעבירה אחרת, והתוצאה היא כי הוא ישוב לכותלי בית הכלא. משכך, בית המשפט המחוזי קבע כי עונשו של המבקש יעמוד על 15 חודשי מאסר בפועל, חלף 20 חודשי המאסר בפועל שגזר עליו בית משפט השלום. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

6. לטענת המבקש, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה. נטען כי ערכאות קמא לא התחשבו כדבעי בהליך השיקום שעבר בין כותלי בית הסוהר בעבר וכי יש לבכר את שיקולי השיקום על פני שיקולי הרתעה בעניינו. משכך, לשיטתו היה על ערכאות קמא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת עונש של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עוד נטען, כי השיהוי בהגשת כתב האישום נגד המבקש הסב לו "עיוות דין" מאחר שכתוצאה מכך הוא ישוב אל כותלי בית הכלא, לאחר שכבר שוחרר ממנו, וזאת בשל עבירות שבוצעו קודם תקופת המאסר הראשונה.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין מהותי או לאי צדק קיצוני (רע"פ

1864/22 עדוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (6.4.2022)). מלבד זאת, בקשה לרשות ערעור הנסובה על חומרת העונש, כזו שלפניי, תתקבל במקרים נדירים בלבד בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 8016/22 אל גאז נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (24.11.2022)).

ניכר כי הבקשה שלפניי נטועה בגדרי עניינו הפרטני של המבקש, ואף אינה מקימה חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחותה.

8. חומרתן של עבירות המס טמונה בכך שהן פוגעות, בה בעת, במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית (רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (17.5.2022)); לצד פגיעתן בערך השוויון בנטל המיסים בין אזרחי המדינה (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.12.2018)). לפיכך, בתי המשפט נוקטים במדיניות ענישה המבכרת שיקולי הרתעה והתחשבות באינטרס הציבורי על פני שיקולי שיקום, וכאשר נקודת המוצא בעבירות מעין אלו היא עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.8.2021)).

9. במקרה זה, המבקש החסיר מהקופה הציבורית, באופן שיטתי ומתמשך – כספים לא לו, בכך שנמנע מתשלום מס בסכום מצטבר של כ-3 מיליון ש"ח. אף העובדה שהמבקש לא הסיר את מחדליו עד כה, ולו במקצת, מצדיקה ענישה הולמת ומרתיעה.

10. אף אין לקבל את טענות המבקש ביחס להליך השיקומי שעבר בין כותלי הכלא בעבר וביחס להתמשכות ההליכים בעניינו. הערכאות קמא זקפו לזכותו היבטים אלו – בית המשפט המחוזי כאשר הקל בעונשו; ובית משפט השלום כאשר קבע את עונשו מלכתחילה בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם את מעשיו.

11. עוד יש לשוב ולהבהיר כי הן שיקולי שיקום הן המלצת שירות המבחן, נמדדים לצד יתר שיקולי הענישה הרלוונטיים, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"פ 2139/22 ג'נאח נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.7.2022)); רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.7.2022)).

12. אשר על כן, העונש שבית המשפט המחוזי גזר על המבקש הולם את מעשיו, מתחשב כראוי בנסיבותיו האישיות ובנסיבות ביצוע העבירות ואינו מצדיק התערבות במסגרת "גלגול שלישי".

13. הבקשה נדחת אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשפ"ג (29.11.2022).

ש ו פ ט